12/03/2021

Честваме празника на св. Григорий Двоеслов, папа Римски

Св. Григорий се родил около 540 г. в Рим. Родителите му били богати и знатни и ревностното благочестие било отличителна черта на цялото негово семейство. Майка му Силвия е причислена от Римската църква към лика на светиите. Неговата родственица Тарсила пред смъртта си. видяла Самия Христос, който я викал към вечен живот.

Добрите примери и наставления подействували благотворно върху сърцето на момъка. Желаейки напълно да се посвети Богу, Григорий рано оставил светската служба, в която вече достигнал важен сан – префект (управител) на Рим. Той постъпил в манастира „Св. апостол Андрей Първозвани“, с негови средства построен. Всичкия си имот Григорий употребил За подпомагане на бедните и за построяване на манастири в разни области на Италия. А самият той живеел в бедност, спазвал строго въздържание и пребъдвал в постоянна молитва. Но не му било съдено дълго да продължава тоя начин на живот. Високите му достойнства привлекли всеобщото внимание и той бил пратен в Цариград с високо и отговорно поръчение – да уреди важни църковни дела. След смъртта на папа Пелагий единодушно бил избран Григорий в 590 г. за негов приемник. Дълго Григорий се отказвал от тоя най-висок пост в Църквата, писал и на император Маврикий да не утвърждава този избор; тайно се отдалечавал от Рим и се криел в градовете; но убежището му, по особена божествена личба, било открито и той бил принуден да приеме първосветителския сан.

Папа Григорий бил изцяло предаден на Божията служба и на грижите за благото на поверените нему души. Изпълнен със смирение и пламенна любов към Бога и ближния, той гледал на властта като на трудно служение и често скърбял, че грижите за служебните работи го отвличат от духовно-съзерцателния живот. Като приел властта, светителят изпълнявал с усърдие и твърдост всички свързани с нея задължения. Обстоятелствата през онова време изисквали от него непрекъсната дейност. Лангобардите непрекъснато опустошавали римските области, в които няколко пъти свирепствували глад и заразни болести. Сред тия бедствия св. Григорий с неуморно усърдие и отеческа любов се грижел за своето паство. Скромните му доходи били употребявани за подпомагане на нуждаещите се; проповедите му ободрявали душите на бедствуващите; увещанията укротявали яростта на враговете. Но главна грижа на св. Григорий било разпространението на вярата и обяснението на словото Божие. В разни области на Италия имало тогава още много езичници, а мнозина от вярващите били увлечени от арианското лъжеучение. Св. Григорий се трудил неуморно да просвещава душите със светлината на истината и Бог благословил трудовете му. Покръстването на много езичници и укрепването на християнската вяра в Британия (Англия) са неразделно свързани с името на папа Григорий, който заради големите си заслуги е наречен Велики.

Св. Григорий от малък бил със слабо здраве, но това не му пречело постоянно

да работи. Той написал много книги: тълкования на някои места от Св. Писание, молитви, беседи и диалози за живота и чудесата на италийските светци. Заради това съчинение, написано в диалогична форма, той бил наречен Двоеслов (от гръцки Диалогос – Събеседник). Св. Григорий написал чудното житие на своя съвременник и учител преподобни Бенедикт Нурсийски. Нему се приписва и окончателното съставяне на литургията на преждеосветените Дарове, която до негово време се извършвала по устно предание. Св. Григорий бил крайно милосърден към нещастниците. Той на първо число всеки месец раздавал помощи, като посещавал болни и сиромаси, прислужвайки сам с най-голямо смирение. По тоя случай се запазило за него трогателно предание.

Веднъж, когато той бил още монах в манастира „св. Андрей Първозвани“, при него се явил един човек, който със сълзи му разказал, че бил стопанин на кораб и в буря изгубил кораба си с всичката своя и чужда стока. Григорий, като го изслушал, дал му шест златни монети. След един час просителят пак дошъл при него. „Съжали се над мене, рабе Божий! – казал му той. – Ти ми даде малко, а аз загубих много.“ Григорий му дал още шест жълтици. Но тоя човек дошъл и трети път, казвайки: „Имам голям дълг, помогни ми!“ Григорий нямал повече пари, но дал на нещастния едно сребърно блюдо. Няколко време след това св. Григорий, бидейки вече папа, заповядал веднъж – според обичая си – да приготвят у дома му обед за дванадесет бедни странници. За свое учудване той видял, че на трапезата седят не дванадесет, а тринадесет души. Казал това на домакина, но този го уверявал, че обядват само дванадесет човека. Тринадесетият бил невидим за всички, освен за Григорий. Подир обеда св. Григорий, като изпратил всички, дошъл при тоя, когото само той видял, и го попитал за името. „Защо питаш за името ми? – отговорил той. – То е чудно!“ Св. Григорий настоял и узнал, че това бил неговият ангел хранител, който веднъж под вида на просек изпитал неговото милосърдие и оттогава бил при него неотлъчно, пазейки живота му. Св. Григорий паднал на колене и благодарил на Господа.

Св. Григорий Велики-Двоеслов управлявал Римската църква 14 години и умрял на 12 март 604 г.

dobrotoliubie.com